

Το αγαπημένο μου ζώο

Το αγαπημένο μου ζώο είναι ένα μικρό κουνέλι που λέγεται Ράμπιτ. Τον Ράμπιτ μου τον χάρισε η γιαγιά μου, όταν πέρσι τα Χριστούγεννα είχα πάει με τους γονείς μου στο χωριό για να την επισκεφθώ. Όλες τις ημέρες της παραμονής μου στο χωριό έπαιζα με τον μόλις λίγων ημερών τότε Ράμπιτ. Όταν ήρθε η ώρα να επιστρέψουμε στην πόλη, ήμουν πολύ λυπημένος που θα αποχωριζόμουν την παρέα του. Έτσι, η γιαγιά μου είπε ότι θα μπορούσα να τον πάρω μαζί μου στο σπίτι. Οι γονείς μου συμφώνησαν και από τότε είμαστε αχώριστοι φίλοι.

Ο Ράμπιτ είναι ένα υπέροχο κάτασπρο κουνέλι με μακριά γκριζόχρωμα αυτιά και μαύρη ουρίτσα. Τα μάτια του έχουν ένα πανέμορφο γαλάζιο χρώμα που θυμίζει τη γαλήνη της θάλασσας. Ο Ράμπιτ έχει ένα πολύ απαλό χνουδωτό τρίχωμα που μου αρέσει να χαϊδεύω.

Το κουνέλι μου με κάνει να νιώθω υπέροχα, αφού όση ώρα βρίσκομαι στο σπίτι, μου κρατάει συντροφιά. Το μεσημέρι που επιστρέφω από το σχολείο, ο Ράμπιτ με περιμένει πίσω από την πόρτα της εισόδου. Μόλις μπαίνω στο σπίτι γυρίζει από τη χαρά του γύρω από τα πόδια μου, ώσπου να τον σηκώσω και να καθίσουμε για λίγο παρέα στον καναπέ. Σε λίγη ώρα μεταφερόμαστε για φαγητό στην κουζίνα και ο Ράμπιτ κάθεται πάντα ήσυχος στη διπλανή μου καρέκλα. Γνωρίζει καλά πως μόλις τελειώσω το γεύμα μου, θα του δώσω λίγο μαρουλάκι ή ένα καρότο να μασουλήσει. Έπειτα από το φαγητό, αποχωρώ στο δωμάτιό μου για να μελετήσω τα μαθήματα της επόμενης ημέρας. Ο Ράμπιτ και πάλι κάθεται στο χαλί ήσυχος και μόλις ολοκληρώσω τις υποχρεώσεις μου, παίζω μαζί του με τις ώρες. Βάζω μουσική και χοροπηδάμε παρέα, τον βάζω σ' ένα καλάθι κι εκείνος κάνει άλματα για να βγει έξω, τρέχουμε στη βεράντα, όταν το επιτρέπει ο καιρός.

Μία μέρα όμως, ο Ράμπιτ δεν ήταν πίσω από την πόρτα της εισόδου, όταν επέστρεψα από το σχολείο. Έτσι, άρχισα να τον ψάχνω παντού. Πήγα στο δωμάτιό μου, στο δωμάτιο των γονιών μου, στην κουζίνα, στο σαλόνι, στη βεράντα. Όμως ο Ράμπιτ δεν ήταν πουθενά. Ρώτησα τους γονείς μου αν τον είδαν, όμως έλαβα αρνητική απάντηση. Όσπου η μητέρα μου μετά από λίγο μου είπε: «Στο μπάνιο έψαξες;». Γρήγορα μπήκα στο μπάνιο και τι να δω; Τον Ράμπιτ μέσα στη μπανιέρα να προσπαθεί να βγει έξω και να μην μπορεί. Τον έβγαλα γρήγορα από εκεί και του ζήτησα να μην ξαναμπει στη μπανιέρα, γιατί μπορεί κάποια μέρα να υπάρχει νερό μέσα σ' αυτήν και να κινδυνέψει να πνιγεί.

Από το περιστατικό αυτό συνειδητοποίησα πόσο σημαντικός είναι ο Ράμπιτ για εμένα. Ανησύχησα πολύ για τη ζωή του, γιατί όσο δεν τον ανακάλυπτα κάπου, αισθανόμουν ότι θα είχε πάθει κάτι κακό. Άρχισα να σκέφτομαι ότι θα έχανα τον φίλο μου και τις ευχάριστες στιγμές που μοιραζόμαστε μέσα στην ημέρα. Κάποια στιγμή μάλιστα ήμουν τόσο απελπισμένος, που άρχισα να κλαίω. Όταν όμως τελικά τον αντίκρισα μέσα στην μπανιέρα, έλαμψα από χαρά, τον πήρα στην αγκαλιά μου και του έδειξα με τη στάση μου ότι εκείνος είναι ο καλύτερος φίλος μου. Μάλιστα, από μέσα μου ευχήθηκα να μην ξανακάνει ποτέ κάποια τρέλα, ώστε να βάλει σε κίνδυνο τη ζωή του.